

at der som hidtil bliver uddeelt en Mængde Billetter, der ikke blive afbenyttede de fleste Dage, og det saa meget mere som det jo synes, at Landstinget vil holde sine Møder paa samme Tid som Folkethinget, og at altsaa Landstingets Medlemmer ganske ere forhindrede i at afbenytte de Billetter, som ere givne dem i Folkethinget. Det er dernæst i Dag af den ærede Ordfører blevet fremført som en Indvending mod mit Endringsforslag, at der dog maa være en Autoritet, der ordner Afdelingen til de offentlige Møder, og da dette nu ikke kan være Thinget selv, saa skal det være Formanden. Deri giver jeg Ordføreren Ret, at der bør være en saadan Autoritet, og at det bør være Formanden; men selv om mit Endringsforslag blev antaget, saa stod dog den Regel i Kraft, at Formanden ordnede dette Anliggende; det staaer nemlig i den følgende Deel af § 42, som jeg ikke har foreslaaet at skulle gaae ud, at hvis Orden ikke overholdes, saa er det Formanden der træffer de fornødne Forholdsregler, uden at tale om, at det, saavidt jeg skjønner, ogsaa følger af § 3, hvor det siges, at Formanden leder Forhandlingerne i Thinget og sørger for at god Orden vedligeholdes. Jeg troer, at dette allerede er en tilstrækkelig Grund, skjøndt det vel blev indvendt af Ordføreren ved Sagens første Behandling, at der skulde være Forskjel paa Thingsalen og Thinget, og at § 3 skulde kun angaae Forholdene i Thinget; en saadan Forskjel er tilvisse sprogrigtig, men naar det i Grundloven er forudsat, at Thingets Møder skulle være offentlige, saa betragter jeg i det Mindste Tilhørerne som et Apparat, der er nødvendigt for at danne Thinget, eller ialtsald uønsket, for at det kan være dannet, og derfor troer jeg, at Tilhørerpladserne høre med ind under Thinget og under det Territorium, hvorover Formanden raader. Det er som sagt, for at jeg skal erindre om, hvad der har fremkaldt mit Forslag, ikke disse Ord, som staae i Udkastet, men det er den historiske Fremgangsmaade under den grundlovgivende Rigsforsamling, at endeel af Tilhørerpladserne kun vare tilgængelige for enkelte Personer, og dette troer jeg ikke er hensigtsmæssigt at optage som noget Bedyarende; men da de samme Ord findes

i det forrige Forretningsregulativ, saa har jeg frygtet for, at de kunne gives den samme Forstaaelse i Fremtiden, som de have faaet tidligere. Det er derfor, og for at gennemføre Grundlovens Sætning, at Møderne skulle være offentlige, at jeg har stillet dette Forslag, hvis Skjæbne jeg nu overlader til Forsamlingen.

F. N. Hansen: Jeg vil blot bemærke, at naar jeg under den foreløbige Behandling bragte det under Dmtale, at det var uønsket, at der muligt tilstiftedes Medlemmerne af Landstinget Pladser iblandt Tilhørerne her i Forsamlingen, da skete dette ingenlunde derfor, fordi jeg vilde, at den Eine skulde foretrakkes for den Anden. Min Mening er overhovedet, at der i den endelige Bestemmelse om Forretningsordenen aldeles ikke skal stee nogen Undtagelse, hverken med Hensyn til Journalisterne eller med Hensyn til Landstingets Medlemmer, men jeg anførte dette om Landstingets Medlemmer, som en Grund, hvorfor jeg troede, at man billigen burde overlade den hele Ordning til Formanden, som da vel paa bedste Maade vilde søge at fikke Enhver, det være sig nu Journalister, eller Landstingsmedlemmer, eller Damer, eller hvilke Andre, der ere nævnte her og, som man har meent, muligt kunde have særdeles Krav paa Afgang til Forsamlingen, søge at fikke dem, siger jeg, efter som Leiligheden var og efter eget bedste Skjøn den letteste mulige Afgang til Forsamlingen. Dette var altsaa blot min Mening, at det Hele skulde lægges i Formandens Haand, og at man ikke skulde begynde at gjøre Undtagelser; og jeg vil gjøre opmærksom paa, at gjorde man først en Undtagelse med Journalisterne, saa vilde man muligt komme til at gjøre en anden Undtagelse efter Billighed med Hensyn til Landstingets Medlemmer; en 3die Undtagelse, af en vis chevaleresque Tølelse med Hensyn til Damerne, og saa veed man ikke, hvorvidt dette kunde gaae. Det Hele burde altsaa efter min Formening lægges i Formandens Haand saaledes som ogsaa er foreslaaet af Comiteen.

Née: Jeg seer slet ikke, hvorledes man kan sige, at der gjøres nogen Undtagelse med Hensyn til Journalisterne, og endnu mindre, som den ærede Ordfører yttrede sig, at Jour-